

‘**Η** κατά τῆς φύσεως λόγοφη αὐτοῦ ἀνεκηρύχθη ἔχουσα δύμοιότητα καὶ ἀναλογίαν πρὸς τὸ φιλόζωφικόν σύστημα τοῦ ἡμετέρου καὶ Αποστόλου Μακράκη.

‘Αναγινώσκομεν ἐν τῷ Λόγῳ τῆς 8. Δεκεμβρίου :

«Τὰ ψευδῆ φρονήματα τῶν ὄλιστῶν καὶ τῶν ψευδεπιστημάτων φθείρουσι τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων, καθὼς καὶ τὰ βακτηρίδια τῆς φύσεως φθείρουσι τοὺς πτερύμορας τοῦ σώματος καὶ καταστρέφουσι τὴν ζωὴν αὐτοῦ (ΛΑΜΠΡΑ!). Εἰ δὲ τὸ ἡμέτερον φιλοσοφικὸν σύστημα ἀναιρεῖ καὶ ἀποκτείνει πάτητα τὰ φρονήματα τῶν ὄλιστῶν, πᾶς ψεῦδος καὶ πᾶσα πλάνη φιλοσοφικῆν, πρόδηλον ὅτι ἔχει ὁμοιότητα καὶ ἀναλογίαν πρὸς τὸ νεωτὶς ἔξευρεθὲν φάρμακον τοῦ Κώχ, ὅπερ ἀποκτείνει τὰ βακτηρίδια τῆς φύσεως (ΛΑΜΠΡΟΤΕΡΑ!!).» — Διὰ τῆς ἀναλογίας δὲ ταύτης, ἀναγινώσκομεν κατωτέρω, «μᾶλλον ΤΙΜΑΤΑΙ ἢ ἀτιμάζεται ὁ δύστηνος Ροθέρτος Κώχ. Διότι τὸ φάρμακον αὐτοῦ ἀναλογεῖ πρὸς φάρμακον ΠΟΛΛΩ ΑΝΩΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΩΦΕΛΙΜΩΤΕΡΟΝ, ὃσῳ ἀνωτέρᾳ ἡ ψυχὴ τοῦ σώματος, καὶ ἡ αἰώνιος σωτηρία ἐκείνης τῆς τούτου προσωρινῆς σωτηρίας ἐκ τῶν βακτηρίδιων τῆς φύσεως» (ΛΑΜΠΡΟΤΑΤΑ !!!).

Συγχαίρομεν τῷ περικλεεῖ Ροθέρτῳ Κώχ ἐπὶ ταῖς νέαις τιμαῖς, ὃν ἡξιώθη, καὶ δι’ ὧν περικλεέστερος βεβαίως ἐγένετο, εὐχόμενοι αὐτῷ ἀπὸ καρδίας καὶ εἰς ἀνώτερα δύμοια, ὅπερ εὐλόγως ἐπίζημεν. ‘Αλλ’ ὅμως τῇ μητρὶ αὐτοῦ Γερμανίῃ οὐδὲν συγχαρητήριον δυνάμεθα δυστυχῶς ύπευθύνωμεν, διότι συγχρόνως μετὰ τῶν ἔκτακτων τούτων τιμῶν τῶν εἰς τὸν Ροθέρτον Κώχ περιαφθεισῶν προσετρίβησαν εἰς ἔτερον αὐτῆς τέκνον, ἐφ’ ὃ αὔτη οὐδὲν ἡτού σεμνύνεται, προσετρίβησαν, λέγομεν, εἰς τὸν Ἐρνέστον Ηaeckel, ἔκτακτοι ωσαύτως καὶ ὁδυνηρόταται ἀτιμαστοῦ πότε τοῦ αὐτοῦ ἔκτακτου τιμητοῦ καὶ ἀτιμαστοῦ, ὃν θὰ κλίνῃ βεβαίως ὁ Ηaeckel βαρεῖται ἐπὶ τὸ στήθος τὴν κεφαλήν.

‘Αναγινώσκομεν ἐν τῷ αὐτῷ Λόγῳ :

‘Ο Ηaeckel εἶνε «μωρός τις καὶ ἀνεπιστήμων πιθηκοειδῆς ἀνθρώπος», «μέγχας μισθοφόρος καὶ φιλόζοφος», ἔχει φρονήματα, ἀπερ, «ψευδῆ καὶ ψυχοθρόας ἀποδεικνύμενα ἀναλογοῦσι πρὸς τὰ βακτηρίδια τῆς φύσεως τὰ ὅπια φθείρουσι τοὺς πτερύμορας τῆς ζωῆς τοῦ σώματος» (Φθίσις ἀλλη πλὴν τῆς πνευμονικῆς δὲν ὑπάρχει κατὰ τὸν ἡμέτερον Κώχ!).

‘Ἐκ δὲ τοῦ Λόγου τῆς 15. Δεκεμβρίου πληροφορούμεθα ὅτι «ὁ Ηaeckel ὁμοιάζει ἡθικῶς κύνῳ λυσσῶντα».

‘Αλλ’ ὅμως ἀναριθμητοὶ καὶ ἀνεκδιήγητοι εἴνε τῷ ὄντε τοῦ Ηaeckel αἱ συμφοραί! Ἐν τῷ Λόγῳ τῆς 22. Δεκεμβρίου ἔξητάσθη μετὰ μεγίστης ἀκριβείας ἡ, ὡς ὁ κ. Μακράκης ὑψηγόρως λέγει, «λογικῶς καὶ ἐπιστημονικῶς» οὐ μόνον ἡ μωρία καὶ ἡ λύσσα αὐτοῦ—δηλαδὴ τοῦ Ηaeckel—ἀλλά, δεινὸν εἰπεῖν, καὶ ὁ γενάρχης, ἐξ οὐ κατάγεται. Ἐκ τῆς τοιαύτης δ’ ἐρεύνης προέκυψαν συμφανέστατα τὰ ἔχῆς λογικῶτα καὶ ἐπιστημονικῶτα πορίσματα : «Καὶ ὁ Ηaeckel καὶ ὁ Δαρβένος—κατὰ τὴν θεωρίαν, ἣν ὑποστηρίζουσι τῆς καταγωγῆς καὶ τῆς κληρονομικότητος, κατάγονται εἰς τινος ἀνθρώπου πάποκτηρωθέντος καὶ πολλὰ κτήνη ἀσύρτη γεννήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς» (Περὶ τῶν συ-

νετῶν κτηγρῶν θεωρεῖ δικαίως πάντα λόγον περιττὸν ὁ κ. Μακράκης, ἂτε αὐτοδήλων καὶ καταρράσων ὄντων).

Σύλληπούμεθα φυσικῷ ἡ μᾶλλον φυσικωτάτῳ τῷ λόγῳ τῷ δυστυχεῖται Ἐρνέστῳ Ηaeckel ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ οὔτοι αἴφνιδίᾳ καὶ ἀπροσδοκήτῳ καταπτώσει καὶ συμφορᾷ, μόνον λόγον παρηγορίας αὐτῷ ἀπευθύνοντες τὸ γνωστὸν ἐκεῖνο ἥπτόν : *Sic transit gloria mundi!* Τοπομόνην λοιπόν καὶ καρτερίαν, ὁ Ηaeckel, ὅτι ταῦτα ἔχει ὁ μάταιος οὗτος κόσμος, φεῦ!

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

‘Η καταστροφὴ ἐπὶ θύραις.—Κατὰ τὸν Λόγον τῆς 15. Δεκεμβρίου 1890. εὑρισκόμεθα ἐν ταῖς παραμοναῖς ὄριστικῆς Κυβερνείου καταστροφῆς — ὁμολογούμετρας. «Εἶναι ὁμολογούμετρας, λέγει, ἔσχατοι αἱ ἡμέραι αὐταῖ, ἔγγιζούσης τῆς ἡμέρας τοῦ Κυρίου, τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, κατὰ τε τὴν γωνὴν τῶν πραγμάτων καὶ κατὰ τοὺς θείους λόγους. Εἴμεθα λοιπὸν οἱ ἀτριθρῶποι τῶν ἐσχάτων ἡμερῶν.»

Διευόρτω τῷ ἀλοῦσαι, κατὰ Θουκυδίδην, ἀλλ’ ὅμως βεβαιότατον καὶ ἀληθέστατον! Οὐαὶ λοιπόν τῷ Ηaeckel καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτόν! Ἄλλα, νομίζομεν, ὑπάρχει καὶ τρόπος σωτηρίας. Οἱ εἰρημένοι ἔνεκκ τῆς ἐπιστήμης κατάδικοι, ζητοῦντες ἀφεσιν ἐπιστημονικῶν ἀμφοριῶν παρὰ τοῦ ἐκπολιορχητοῦ καὶ κατασκαφέως πασῶν τῶν ἐπιστημῶν κ. Μακράκη, ἀπολύονται ἀναμφιθόλως πάσης κακοδαιμονίας καὶ καταδίκης. “Οσα γὰρ ἂν ὁ φιλόζωφος λύσῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ!

‘Ανακάλυψις μικρᾶς γωνίας ἐν τῷ οὐρανῷ. — ‘Η Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 23. Δεκεμβρίου ἀνεκάλυψε «μικρὰν γωνίαν τοῦ οὐρανοῦ, ἣν ὁ Χριστὸς ἀπεκάλυψεν εἰς τὰς ἐγκαταλειπμένας, τὰς δυστυχεῖς, τὰς προδοθείσας γυναικας» καὶ ἔξης, λέγει, αἱ εἰρημέναι «γυναικες ἀντλοῦσιν ὑπομονὴν καὶ δύναμιν». Καλὸν καὶ τοῦτο!

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ Τῷ κ. Ανυπομόνῳ.

Ἐρταῦθα.

‘Ἐγράψαμεν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ὅτι ἔγενα τοῦ πλήθους τῆς συνεπιγούσης ὥλης ἀνεβλήθη ἡ δημοσίευσις τῆς συνεχείας τῶν Μαθημάτων τοῦ Ηaeckel εἰς τὸ μεθεπόμενον φύλλον ἡτοι εἰς τὸ πρῶτον τοῦ Ιανουαρίου τοῦ 1891. Τὸ φύλλον τοῦτο ἦδη ἔγγιζει, — εἶνε τὸ ἀμέσως ἐπόμενον. Μὴ ἀνυπομονεῖτε λοιπόν. “Ἐχετε δὲ τὴν πεποιθησιν ὅτι, ὅταν ὁ Ηaeckel εἴνε τοσοῦτον ἀγαπητός εἰς ὑμᾶς, καθίσταται καὶ εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς ἀγαπητότερος, διότι προστίθεται εἰς τὴν πρὸς ἐκεῖνον ἀγάπην ὥμιν καὶ ἡ πρὸς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας καὶ συνδρομητάς.

Τῷ κ. Ιωάννη Σκαλτοσούνη

Ἐτιθέστω.

Τὰ ἐν τῷ ἐπιστολικῷ ὥμιν δελταρίῳ σημειούμενα φύλλα ἀπεστάλησαν πρὸς ὑμᾶς, πρὶν ἡ ληφθῆ τὸ δελτίον ὥμιν. ‘Ἐνεγράψτε τονδρομητῆς καὶ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος συμφώνως τῇ ὥμετέρᾳ ἐπιθυμίᾳ, ἐπὶ τούτῳ δὲ εὐχαριστούμενον ὥμιν.

Διόρθωσις.—‘Ἐν σελ. 427 α’ στήλ. στίχ. 46 ἀντιεύμετάθλητον γράφε ἀμετάθλητον.